

Dosarul nr. 2ra-2411/18

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (C. Prisacari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (D. Corolevschi, D. Stănilă, A. Corcenco)

Î N C H E I E R E

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lilian Iachim, reprezentat de avocatul Gabriela Moldovan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord împotriva lui Lilian Iachim cu privire la încasarea sumei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2017 și a penalității de întârziere,

împotriva deciziei din 06 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de către Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord, casată hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriai Edineț, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 13 noiembrie 2017, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lilian Iachim cu privire la încasarea sumei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2017 și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că potrivit pct. 1 lit. b) din Anexa nr. 2 din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002, fondatorii de întreprinderi individuale, cu excepția pensionarilor sau a persoanelor cu dizabilități, au obligația de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă.

A indicat că pârâtul Lilian Iachim este fondatorul Gospodăriei Țărănești (de fermier) „Iachim Lilian”, fapt ce rezultă din informația din 06 noiembrie 2017 de pe pagina web a Serviciului Fiscal de Stat www.servicii.fisc.md, care are un statut fiscal activ, fiind astfel atribuit la categoria de plătitori în sumă fixă și se asigură în mod individual.

Conform art. 2 alin. (1) și (2) din Legea privind gospodăriile țărănești (de fermier) nr. 1353 din 03 noiembrie 2000, gospodăria țărănească este o întreprindere individuală, bazată pe proprietate privată asupra terenurilor agricole și asupra altor bunuri, pe munca personală a membrilor unei familii (membri ai gospodăriei țărănești), având ca scop obținerea de produse agricole, prelucrarea lor primară, comercializarea cu preponderență a propriei producții agricole. Gospodăria țărănească se poate constitui și dintr-o singură persoană fizică.

Totodată și art. 3 alin. (1) din aceeași Lege, stipulează că gospodăria țărănească are statutul juridic de persoană fizică.

Potrivit art. 13 alin. (1) din Legea privind gospodăriile țărănești (de fermier), gospodăria țărănească va fi înregistrată de către fondatorul ei la primăria unității administrativ-teritoriale de nivelul întâi în a cărei hotare el deține teren.

Reclamanta a notat că reieșind din prevederile art. 22 alin. (1) din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002, persoanele fizice incluse la începutul anului de gestiune în una din categoriile de plătitori prevăzute la anexa nr. 2 vor achita integral o primă de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de până la data de 31 martie a anului de gestiune.

A reținut că mărimea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală se calculează de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale conform prevederilor art. 17 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585 din 27 februarie 1998, și se aprobă anual prin Legea fondurilor obligatorii de asistență medicală.

Legea fondurilor obligatorii de asistență medicală pe anul 2017 nr. 285 din 16 decembrie 2016, la art. 4 alin. (2), a stabilit prima de asigurare obligatorie de asistență medicală, calculată în sumă fixă, în valoare absolută în mărime de 4056 de lei pentru categoriile de plătitori prevăzute în Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002.

Reieșind din prevederile art. 17 alin. (1¹) din Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002, evidența și controlul corectitudinii calculării și virării în termen la contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă și aplicarea penalităților și sancțiunilor contravenționale conform prevederilor Codului contravențional, se efectuează de către agențiile teritoriale ale Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

Potrivit Regulamentului privind controlul achitării primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, aprobat prin Hotărârii Guvernului nr. 1015 din 05 septembrie 2006, Compania Națională de Asigurări în Medicină este responsabilă, prin intermediul agențiilor teritoriale, de controlul achitării primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă.

În urma verificărilor efectuate s-a depistat neonorarea de către Lilian Iachim, ca plătitor (fondator de gospodărie țărănească), a obligațiilor de achitare a primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală în sumă fixă pentru anul 2017, din care considerente la 26 iulie 2017 a expediat în adresa acestuia înștiințarea nr. 06-15-1010, prin care a fost invitat pentru data de 14 august 2017, ora 16.15, la sediul Agenției teritoriale Nord-Vest a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină privind soluționarea pe cale amiabilă a cazului, precum și perfectării documentelor în vederea respectării legislației în vigoare prevăzute în acest sens, însă pârâtul, fiind înștiințat în

mod legal, la data stabilită nu s-a prezentat, fapt ce a servit drept motiv de adresare în instanța de judecată.

Suplimentar, a indicat că potrivit art. 30 din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002, neachitarea în termen a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală atrage după sine calcularea unei majorări de întârziere în proporție de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord a solicitat încasarea din contul lui Lilian Iachim a sumei de 4056 lei, cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2017 și 892,32 lei cu titlu de penalitate de întârziere, precum și încasarea taxei de stat.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că pct. 1 lit. b) din Anexa nr. 2 din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002, prevede obligația fondatorilor de întreprinderi individuale de a achita, în mod individual, prima de asigurare obligatorie de asistență medicală, însă în speță pârâtul Lilian Iachim este fondatorul unei gospodării țărănești, care nu se identifică ca o întreprindere individuală, chiar și în situația în care ambele forme de organizare au statut de persoană fizică, totuși acestea sunt reglementate în mod diferit de legislația în vigoare, fiecare fiind guvernate de legile lor proprii.

Prima instanță a stabilit că potrivit pct. 3 din Anexa nr. 2 din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, în categoria persoanelor fizice obligate de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală se includ cetățenii Republicii Moldova, care nu sunt angajați și care nu fac parte din niciuna din categoriile enumerate, și nu sunt asigurate de Guvern conform art. 4 alin. (4) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585 din 27 februarie 1998, dar care se află pe teritoriul țării mai mult de 183 de zile pe parcursul anului bugetar.

S-a menționat că Lilian Iachim ar putea fi obligat la plata primei de asigurare obligatorii de asistență medicală în fondurile Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, în cazul în care acesta fiind cetățean al Republicii Moldova, s-ar fi aflat pe teritoriul țării o perioadă mai mult de 183 zile pe parcursul anului 2017, însă din adeverința nr. 08 din 12 ianuarie 2018 eliberată de către Primăria com. Parcova, r-nul Edineț, rezultă că pârâtul pe parcursul anului 2017 nu s-a aflat în localitatea sa de reședință.

Totodată din înscrisurile prezentate de către partea pârâtă, în special din certificatul din 07 septembrie 2017 eliberat de Serviciul pentru ordine publică și de deservire a populației Germania, reiese că acesta în anul 2015 împreună cu familia s-a stabilit cu traiul în localitatea xxxxxx, Germania, unde are înregistrată viză de domiciliu și respectiv achită taxe și impozite, inclusiv prima de asigurare medicală obligatorie.

Pe lângă acestea, confirmarea faptului domicilierei pârâtului în Germania se atestă și prin informația din 10 aprilie 2015 eliberată de Casa de asigurare medicală xxxxxxxxx, potrivit căreia Lilian Iachim, cu adresa de domiciliu, str. xxxxxxxxx, deține polița de asigurare la compania nominalizată cu numărul de asigurare xxxxxxxx, fapt confirmat și prin copia cartelei de asigurare medicală.

În circumstanțele enunțate, prima instanță a concluzionat că Lilian Iachim nu intră în categoria persoanelor obligate să achite prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în fondurile Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a Republicii Moldova or, legislația națională în vigoare expres stabilește condițiile principale ce urmează a fi întrunite pentru achitarea respectivei prime, și anume existența domiciliului pe teritoriul Republicii Moldova, sau cel puțin viza de reședință sau azilul.

Prima instanță a reținut că Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord și-a întemeiat pretențiile exclusiv pe extrasul de pe pagina web a Serviciului Fiscal de Stat precum că Lilian Iachim este fondatorul unei Gospodării Țărănești, cu statut activ, care în viziunea reclamantului în mod automat incubă obligația acestuia de a se asigura în mod individual.

S-a menționat că reieșind din pct. 3 din Anexa nr. 2 al Legii cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002, pârâtului nu i se poate imputa obligația achitării primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în fondurile Companiei Naționale de Asigurări în Medicină or, rațiunea achitării primei de asigure obligatorie de asistență medicală în fondurile Companiei Naționale de Asigurări în Medicină constă în posibilitatea persoanei asigurate aflate pe teritoriul Republicii Moldova mai mult de 183 de zile, pe parcursul anului bugetar, în caz de survenire a riscului asigurat, de a beneficia din contul fondurilor companiei de tratament medical gratuit.

În contextul expus, prima instanță a considerat drept neîntemeiată și pretenția Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord privind încasarea din contul lui Lilian Iachim a penalității de întârziere, deoarece aceasta este subsecventă cerinței principale.

Prin decizia din 06 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de către Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord, casată hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii, prin care a fost încasată din contul lui Lilian Iachim în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord suma de 4056 lei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2017, 892,32 de lei cu titlu de penalitate de întârziere și 202,50 de lei taxa de stat.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că potrivit pct. 1 din Anexa nr. 2 din Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002, în categoria de plătitori care au obligația de a achita în mod individual prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, sunt persoanele fizice neangajate, cu domiciliul în Republica Moldova, care se includ în una din următoarele categorii: a) proprietarii de terenuri cu destinație agricolă, cu excepția grădinilor și loturilor pentru legumicultură, indiferente de faptul dacă au dat sau nu aceste terenuri în arendă sau folosință pe bază de contract; b) fondatorii de întreprinderi individuale; c) persoanele fizice care, pe bază de contract, iau în arendă sau folosință terenuri cu destinație agricolă, cu excepția grădinilor și loturilor pentru legumicultură; d) titularii de patentă de întreprinzător; e) persoanele fizice care dau în arendă unități de transport, încăperi, utilaje și alte bunuri materiale, cu excepția terenurilor cu destinație agricolă, cu excepția grădinilor și loturilor pentru legumicultură.

La fel, cu referire la prevederile art. 14 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992, instanța de apel a indicat că întreprinderea individuală este întreprinderea care aparține cetățeanului, cu drept de proprietate privată, sau membrilor familiei acestuia, cu drept de proprietate comună. În agricultură există un singur tip de întreprindere individuală – gospodăria țărănească (de fermier). Întreprinderea individuală se echivalează cu întreprinzătorul individual. Întreprinderea individuală nu este persoană juridică și se prezintă în cadrul raporturilor de drept ca persoană fizică întreprinzător individual.

Conform art. 2 alin. (1)-(3) și art. 3 alin. (1) din Legea privind gospodăriile țărănești (de fermier) nr. 1353 din 03 noiembrie 2000, gospodăria țărănească este o întreprindere individuală, bazată pe proprietatea privată asupra terenurilor agricole și asupra altor bunuri, pe munca personală a membrilor unei familii (membri ai gospodăriei țărănești), având ca scop obținerea de produse agricole, prelucrarea lor primară, comercializarea cu preponderență a propriei producții agricole. Gospodăria țărănească se poate constitui și dintr-o singură persoană fizică. Numai gospodăriile țărănești pot desfășura activitate individuală de întreprinzător în agricultură. Gospodăria țărănească are statut juridic de persoană fizică.

Instanța de apel a reținut că Lilian Iachim este fondatorul Gospodăriei Țărănești „Iachim Lilian” (de fermieri), care conform extrasului de pe pagina web al Serviciului Fiscal de Stat din 06 noiembrie 2017, avea statut activ, iar potrivit extrasului „Privind statutul de asigurat în cadrul AOAM” din 06 noiembrie 2017, pârâtul are statut de neasigurat.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a concluzionat că Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord prin lege este îndreptățită să solicite încasarea din contul lui Lilian Iachim suma de 4056 lei cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2017 și 892,32 de lei cu titlu de penalitate de întârziere pentru neachitarea în termen a respectivei prime.

Referitor la argumentul primei instanțe precum că pârâtului Lilian Iachim nu i se poate imputa obligația de plată a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală din motiv că pe parcursul anului 2017 nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova mai mult de 183 de zile, având înregistrată viza de domiciliu în Germania, unde achită inclusiv și plățile de asigurare medicală obligatorie, instanța de apel l-a considerat irelevant la cazul speței, având în vedere faptul că Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord s-a adresat cu prezenta acțiune nu către Lilian Iachim, persoană fizică, dar în calitate de fondator al Gospodăriei Țărănești (de fermier) „Iachim Lilian”, care prin lege este obligat să efectueze plățile cuvenite.

În ce privește argumentul primei instanțe precum că Gospodăria Țărănească nu se identifică cu Întreprindere Individuală, chiar și în situația în care ambele forme de organizare au statut de persoană fizică, instanța de apel l-a considerat arbitrar or, legislația în vigoare, în special art. 2 alin. (1)-(3) și art. 3 alin. (1) din Legea privind gospodăriile țărănești (de fermier) nr. 1353 din 03 noiembrie 2000, expres stipulează că gospodăria țărănească este o întreprindere individuală, având statut juridic de persoană fizică.

La data de 04 octombrie 2018, în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă, Lilian Iachim, prin intermediul avocatului său Gabriela Moldovan, în baza mandatului Seria MA nr. 102181 din 06 decembrie 2017, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 06

septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu menținerea hotărârii din 18 aprilie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Central, pe care o consideră legală și întemeiată.

În susținerea recursului Lilian Iachim a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 25 octombrie 2018, în adresa intimatei Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord a fost expediată copia recursului declarat de către Lilian Iachim, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 23 noiembrie 2018, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Nord a depus referință, solicitând să fie respins recursul declarat de către Lilian Iachim, cu menținerea deciziei din 06 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel a verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Suplimentar, a mai declarat intimata că domiciliul lui Lilian Iachim, în calitate de fondator al Gospodăriei Țărănești „Iachim Lilian, se află în or. Edineț, s. Parcova, din ce rezultă că acesta nu s-a dezis de cetățenia Republicii Moldova.

La fel, a susținut că potrivit portalului www.servicii.fisc.md, la momentul înaintării prezentei acțiunii civile, Gospodăria Țărănească „Iachim Lilian” nu a fost lichidată, având statut fiscal – activ.

Mai mult, din informația de pe pagina web a Camerei Înregistrării de Stat, recurentul Iachim Lilian a fost și rămâne fondatorul Gospodăriei Țărănești enunțate supra.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lilian Iachim este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lilian Iachim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu redau încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul lui Lilian Iachim precum că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, deoarece fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța

atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficientă probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea „inter alia,, *Helle vs. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere vs. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen vs. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, mutatis mutandis, *Kukkonen vs. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Papaioannou vs. Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs. Olanda*, 24 aprilie 2018, parag. 46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Lilian Iachim, reprezentat de avocatul Gabriela Moldovan.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Lilian Iachim, reprezentat de avocatul Gabriela Moldovan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh